

JUSTINE

‘VAN VEEL KUNST ZIEN, GAAT MIJN HART JUBELEN’

*Galerie-eigenaar
Justine de
Klerk (54) kan
accepteren dat de
ziekte MS nu bij
haar leven hoort.
Ondertussen
werkt ze met
onverminderde
passie om zoveel
mogelijk mensen te
verwonderen met
de kunst van ‘haar’
kunstenaars.*

Bij de deur van het sfeervolle Blaricumse huis hangen kaplaarzen en hondenriemen, symbolen van het perfecte begin van de dag voor Justine. Elke ochtend wandelt ze minimaal een halfuur met de honden over de hei, die direct achter de grote bostuin van hun huis ligt. ‘Ik was als kind paardengek: heerlijk om met een paard door de bossen te zwerven. Ik vind het nog steeds fijn om alleen te zijn, in contact met de dieren. Natuur zorgt ervoor dat ik grond en dat ik afstand neem van conditioneringen en “denk-wolken”.’ Na die wandeling nestelt ze zich altijd op een grote stoel voor het raam in de familiekamer, met uitzicht op de tuin. ‘Dan mediteer ik of ik luister via YouTube naar inspirerende mensen zoals Krishnamurti en Byron Katie. Pas daarna open ik mijn laptop en telefoon. Ik werk dan creatiever en meer gefocust.’ Ze werkt veel

Boven de dekenkist een werk van Justine's inspirator Karel Appel.

TEKST: BIANCA BARTELS
FOTOGRAFIE: MAAIKE VAN HAASTER

Ook in de Blaricumse tuin staan prachtige beelden.

MOOIE DINGEN VAN HET LEVEN

Beautyproduct

'Ik slik MSM (methylsulfonylmethaan), een soort vitaminesupplement. Dat geeft mijn haar meer kracht.'

Restaurant

'Oproerbrouwerij in Utrecht: veganistisch, biologisch en heerlijk eten op een plek waar je vrolijk wordt.'

Boek

'Minimaal wekelijks (her)lees ik werk van of over Etty Hillesum. Zij schreef dagboeken in de oorlog - die zij niet overleefde. Ze is voor mij hét voorbeeld van leven met angst zonder dat het je overneemt. Zelfs zij zag toen dat er meer goed is dan slecht.'

Altijd in de ijskast

'Hoemoes, liefst van Le Sud op de Haarlemmerdijk in Amsterdam.'

Museum

'Metropolitan Museum of Art in New York. Fijne sfeer en een heel goede moderne collectie.'

Vakantie

'Wandelen in de bergen in Zwitserland.'

Motto

'Een leven dat niet onderzocht wordt, is het leven niet waard, van Socrates. Als je niet nieuwsgierig bent, ben je een robot.'

In Justine's kleurrijke outfits herken je haar levenslust.

'KUNST DIE JE ZELF KIEST, geeft je huis een ziel'

vanuit haar woonhuis. 'Het is onhandig ingedeeld, niks klopt, maar het voelt als een warme jas en heeft veel kleine ruimtes. Daarom zal het straks ook niet te groot aanvoelen als ook onze jongste zoon van achttien uit huis gaat.' Het huis hangt en staat vol kunst, waaronder veel werk van de kunstenaars die in haar galerie vertegenwoordigd zijn. 'Kunst die je zelf kiest, geeft je huis een ziel. Soms wil ik een strak, clean huis hebben met moderne meubels en grote witte muren zodat ik grote werken op kan hangen. Maar ja, ik ben verliefd op dit huis, dus we blijven hier.'

APPEL EN CORNEILLE

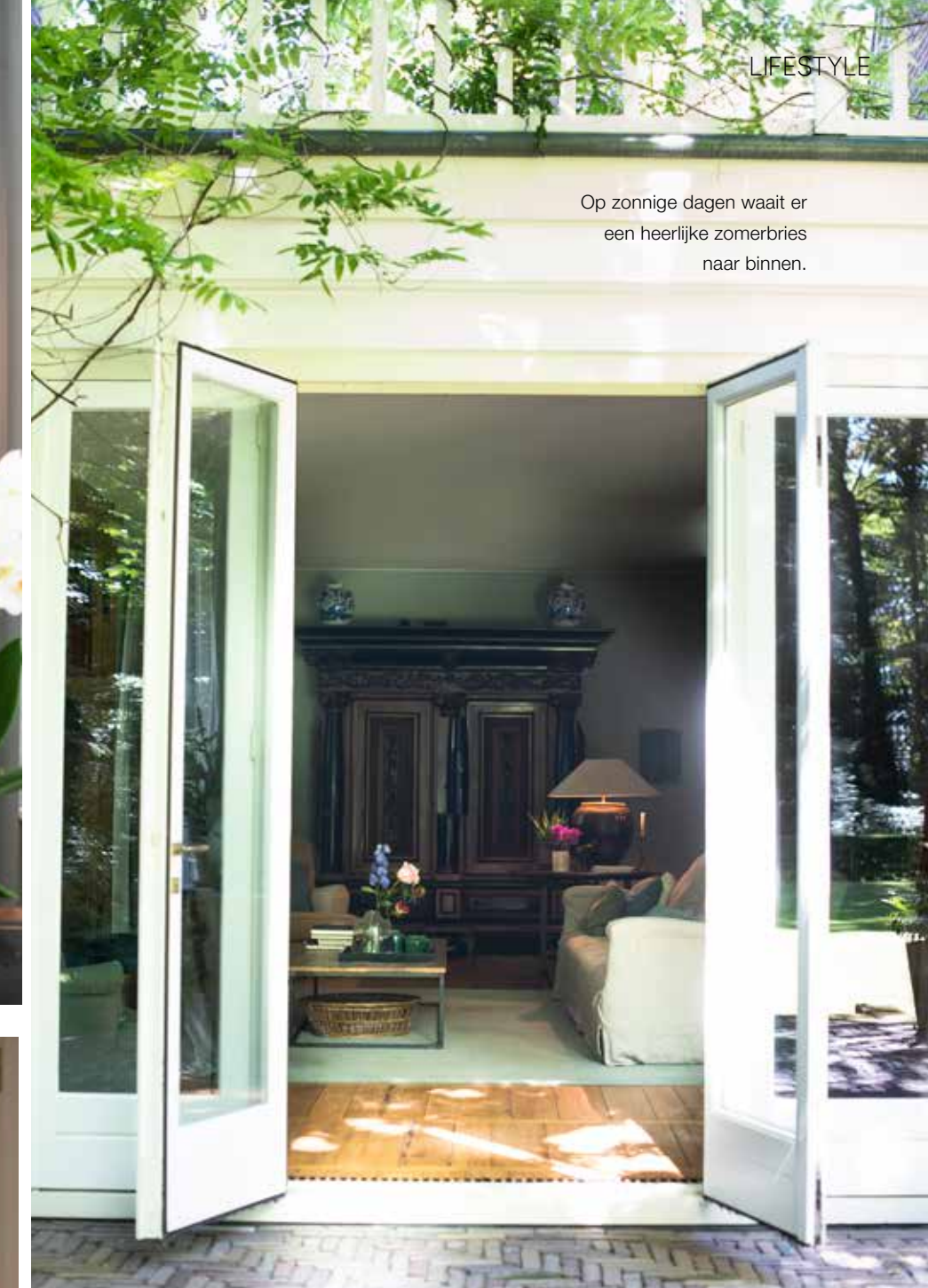
Justine's vader was arts en haar moeder, die als 'de vrouw van' ook een uitdaging zocht, begon kunst te verzamelen. 'Als kind deed me dat niets. Ik zei dat ik later alle kunst zou verkopen om een eigen paard te kopen. Met die uitspraak word ik nog steeds gepest. Maar blijkbaar heeft zich een zaadje voor kunstliefde genesteld toen, want uiteindelijk ging ik kunstgeschiedenis studeren.

Ik heb met mijn kinderen ook vaak samen speels naar kunst gekeken. Nu willen ze niet eens meer naar een stad als ze niet óók naar een museum gaan.' Justine heeft een goede band met haar twee zonen. 'Ik heb ze nooit horen klagen over het feit dat ik te veel werk. Kwaliteit is belangrijker dan kwantiteit. Ik kook bijvoorbeeld graag met mijn oudste en we praten veel over filosofen en over levenskeuzes.'

Haar ouders vertelden Justine: 'Het maakt niet uit wát je doet, maar hóe je het doet.' 'Je kunt ook alleen maar ergens goed in worden als je het met aandacht doet, zonder het eindresultaat belangrijk te vinden. Succesvol en beroemd zijn, is een gevolg, geen doel. *Unattached to the outcome* is ook mijn motto in mijn galerie. Sommige kunstenaars zijn minder succesvol, maar ik wil ze erbij hebben, omdat ik in ze geloof. Zij maken kunst zonder zich te bekommeren over de vraag of er publiek voor is. Het gaat om hun boodschap.' Dat dat belangrijk is, leerde Justine ook aan het begin van haar carrière, toen ze voor een galerie intensief

Veel van de kunst in Justine's huis is gemaakt door 'haar' kunstenaars.

Op zonnige dagen waait er een heerlijke zomerbries naar binnen.

Een mooie, verstilde hoek waar je je gedachten de vrije loop kunt laten.

Justine met de geliefde blinde hond die haar zo inspireerde.

Erfstukken in de zitkamer: een antieke linnenkast en fraaie Chinese vazen.

Waar Justine gaat, gaan haar honden. Ze zijn deel van het gezin.

Als kunst je passie is, is niets zo fijn als wegduiken in een mooi kunstboek.

'IK HEB VAN KAREL APPEL GELEERD: ga niet pleasen'

samenwerkte met Karel Appel. 'Ik was hele zomers bij hem in Toscane om tentoonstellingen en beurzen te bespreken, maar ook omdat we een klik hadden. Ik heb van Karel geleerd om te geloven in wat je doet. Hij was heel krachtig en bleef dicht bij zichzelf, ondanks dat hij veel commentaar op zijn werk kreeg. Ga niet pleasen, zei hij, want je kunt toch nooit iedereen pleasen. Ik werkte ook veel met Corneille, een veel lievere man, meer een zwever en romanticus. Hij heeft me geschilderd en was heel liefdevol toen ik poseerde. De studie daarvan heb ik gekregen en later heb ik het schilderij kunnen kopen. Dat is me dierbaar.'

REGENBOOG

Tijdens de zwangerschap van haar eerste zoon, in 1998, begon Justine haar eigen

galerie. 'Ik was bedrijfspartner van een kunsthandelaar die niet geloofde in vrouwen met kinderen als partner. Een klant die dat hoorde, vond dat absurd: hij heeft me financieel ondersteund en toen ben ik in het diepe gesprongen. Gelukkig stimuleerde Huub, mijn man, me ook enorm. Ik heb maar twee weken niet gewerkt. Achteraf had ik wel meer willen genieten van mijn baby. Maar ja, ik geloof dat het leven voorbestemd is, en dát was mijn pad.'

Geloof Justine dan niet in een vrije wil? 'De enige manier om gelukkig te worden, is dat je accepteert wat er in je leven gebeurt en dat je dankbaarheid voelt. Als je dat niet kunt, is je leven een struggle. Ik geloof, net als boeddhisten, dat in elke wolk een regenboog zit, alleen zie je hem niet altijd.' Kan Justine ook zo naar haar ziekte kijken?

Vijf jaar geleden hoorde ze dat ze multiple sclerose (MS) heeft, een chronische auto-immuunziekte van het zenuwstelsel. Ze is daardoor sneller vermoeid en voelt tintelingen in armen en benen als ze te veel doet, en heeft last van duizelingen. 'Toen ik het net hoorde, was ik heel angstig, maar doordat ik over mindfulness ging lezen, van Jon Kabat-Zinn, realiseerde ik me dat er veel meer goed met me was dan fout. Als je op het foute focust, maak je dat onnodig groot. Ik was eerst ook bang om in een rolstoel terecht te komen, dan zou ik niet meer vrij zijn. Nu heb ik dat omgezet naar iets positiefs: misschien ga ik dan wel boeken schrijven, dat wilde ik altijd al. Na allerlei retraites zie ik ook in dat ik niet afhankelijk ben van de buitenkant. Het enige wat geluk brengt, is het deurtje naar binnen.'

INTERESSANTE RIMPELS

'Ik ben ook dankbaar voor mijn ziekte, want daarvoor rende ik alles af en nu ben ik heel selectief en ga ik alleen naar wat ik de moeite waard vind. Ik kan zonder boosheid accepteren dat MS bij me hoort. Onze labrador werd vijf jaar geleden blind. Zij kent

Een familiehuis in optima forma. Deze maanden wordt er natuurlijk veel buiten getafeld.

Justine voor haar galerie, de Janknegt Gallery waar ze heel haar ziel en zaligheid inlegt.

JANKNEGT
GALLERY

'ONZE BLINDE HOND IS mijn leermeester'

prachtige kunst laten zien.' Ouder worden, vindt ze mooi. 'Oudere vrouwen hebben meer karakter in hun gezicht. Ik denk dat je als mens alleen maar boeiender wordt. Mijn man wil ook alleen een authentieke vrouw. Ik vind rimpels leuk. Je ziet daardoor in één oogopslag hoe iemand is. Rimpels accentueren je karakter. Verzorging en kleding zijn dan wel belangrijk. Ik koop weinig kleren, maar weet precies wat ik wil: simpel klassiek, bijvoorbeeld van Joseph. En ik vind mooie stoffen en materialen belangrijk, zoals de broek die ik laatst in Parijs kocht van Dries Van Noten: een heel mooie snit, die gaat zo drie jaar mee. Ik zag een mooie documentaire over Dries, waarin hij uiteindelijk met bloemetjes bezig was in zijn huis, in plaats van dat hij party's afliep. Hij gelooft, net als ik, dat je alleen creatief kunt zijn als je rust neemt. Net als kunstenaars die zich terugtrekken in hun atelier. En ik vind het op de hei met de honden.' □

geen boosheid. Een dier vindt zichzelf niet zelig, zij is de blijste hond die er is en daardoor mijn grootste leermeester. Ik heb geleerd om de toekomst los te laten, want je hebt er toch geen invloed op.' Maar heel soms vlamt er toch boosheid op. 'Bijvoorbeeld toen een vriendin laatst boos was omdat ik niet meeding op ons jaarlijkse

reisje. Ik was boos vanwege haar onbegrip. Later zag ik mijn fout: ik was niet dankbaar voor de waarde die zij hechte aan onze vriendschap.' Justine werkt zes dagen per week. Ze coacht kunstenaars en leert mensen kijken naar kunst. 'Veel kunst zien, geeft me energie, mijn hart maakt dan overuren, het jubelt, en ik wil iedereen al die

VISAGIE: NICOLETTE BRÖNDSTED